

1. Ο ΞΕΡΙΖΩΜΟΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΟΥΣ

Μέσο: ΤΑ ΝΕΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 04/05/2017 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 04/05/2017

Σελίδα: 2

ΠΡΩΤΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ 1

ΠΡΩΤΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ 2

Ο ΞΕΡΙΖΩΜΟΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΟΥΣ

Ένα νέο βιβλίο φέρνει στο φως τις ιστορίες 12 ανήλικων μεταναστών που έφυγαν μόνοι από τη χώρα τους και σήμερα φιλοξενούνται στους ξενώνες της οργάνωσης **Praksis**

ΤΗΣ ΕΥΗΣ ΣΑΛΤΟΥ

Ζούσε με την οικογένειά του σε μια μικρή πόλη του Πακιστάν, όπου τα παιδιά έπαιζαν στις αλάνες ποδόσφαιρο ή κρίκετ. Οι εικόνες όμως έχουν ξεθωριάσει αφού εξαιτίας των αντίπαλων θρησκευτικών ομάδων αναγκάστηκε να τα αφήσει όλα πίσω – οικογένεια, φίλους, πατρίδα – και να μεταναστεύσει για να σωθεί.

Το ταξίδι του Ζία ξεκίνησε από το Πακιστάν τον Αύγουστο του 2015 και βρέθηκε να φιλοξενηθεί σε ξενώνα ασυνόδευτων ανήλικων στην Αθήνα. Η ιστορία του είναι μία από τις 12 ιστορίες ασυνόδευτων παιδιών που συμπεριλαμβάνονται στο βιβλίο «Μέσα από τα μάτια τους» της Φωτεινής Κωνσταντοπούλου, το οποίο είχε εμπνευστεί ο αιμίμηστος πρόεδρος της **Praksis** **Τζανέτος Αντύπας**.

Στον ξενώνα της οδού Σκιάθου στην Κυψέλη, τον πρώτο ξενώνα ασυνόδευτων ανήλικων που δημιούργησε η οργάνωση **Praksis**, «ΤΑ ΝΕΑ» συνάντησαν τον Ζία, ένα από τα 30 ασυνόδευτα παιδιά που έφτασαν στη χώρα μας τους τελευταίους μήνες – κάποια μάλιστα βρίσκονται εκεί από το καλοκαίρι των μεγάλων προσφυγικών ροών. «Έφυγα από την πόλη μου γιατί οι συνθήκες εκεί ήταν πολύ άσχημες. Κινδύνευε η σωματική μου ακεραιότητα λόγω των θρησκευτικών μου πεποιθήσεων. Είχε απειληθεί η ζωή μου εξαιτίας του θρησκευτικού φανατισμού. Αρχικά η οικογένειά μου με έστειλε στο σπίτι της θείας μου, από όπου με φυγάδευσαν για το εξωτερικό» λέει στα «ΝΕΑ» ο ενήλικος – εδώ και λίγες ημέρες – Ζία. Το πιο δύσκολο κομμάτι του ταξιδιού του ήταν στο Ιράν. «Για 27 ολόκληρες ημέρες μέναμε με τους υπόλοιπους συναξιδιώτες στο δάσος. Πέρασαμε ακόμη και τέσσερις ημέρες συνεχόμενα χωρίς φαγητό και νερό. Φτάσαμε τελικά στην Τουρκία και όταν πια μπήκαμε στη βάρκα για να περάσουμε στην Κω ένιωσα για πρώτη φορά ύστερα από καιρό ασφάλεια».

Η ενίσχυση της φροντίδας των παιδιών προσφύγων και μεταναστών θα είναι επωφελής για όλους δόλωσε την Τρίτη η Unicef, παρουσιάζοντας και στοιχεία από την Έκθεση του Βοηθού Συνηγόρου του Πολίτη για τα Δικαιώματα του Παιδιού. Σύμφωνα

1. Ο ΞΕΡΙΖΩΜΟΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΟΥΣ

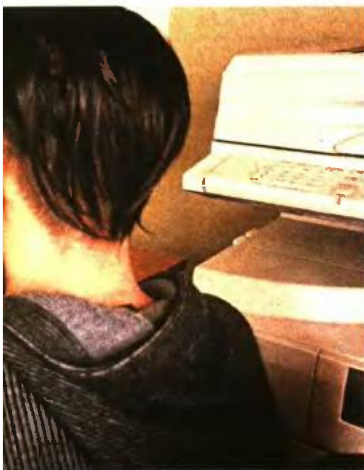
Μέσο: ΤΑ ΝΕΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 04/05/2017 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 04/05/2017

Σελίδα: 3

Το βιβλίο «Μεσα από τα Μάτια τους», στο οποίο συμπεριλαμβάνονται 12 ιστορίες ασυνόδευτων ανήλικων

1. «Έφυγα από την πόλη μου γιατί οι συνθήκες εκεί ήταν πολύ άσχημες. Κινδύνευε η σωματική μου ακεραιότητα λόγω των θρησκευτικών μου πεποιθήσεων. Είχε απειληθεί η ζωή μου» τονίζει στα «ΝΕΑ» ο Ζία από το Πακιστάν
2. Ο 16χρονος Πάρσα από το Ιράν εδώ και 11 μήνες ζει στον ξενώνα της **Praksis** στην οδό Σκιάθου στην Κυψέλη
3. Συνολικά 30 ασυνόδευτοι ανήλικοι, οι οποίοι πραγματοποίησαν το δύσκολο ταξίδι από τη χώρα τους μέχρι να φτάσουν στην Ελλάδα, φιλοξενοούνται τους τελευταίους μήνες στον ξενώνα της **Praksis**, στην Κυψέλη

με την Εκθεση, από το σύνολο των αφίσων μεταναστών και προσφύγων το 2016, το 37% είναι παιδιά, εκ των οποίων το 17% είναι ασυνόδευτα. Ο εκτιμώμενος αριθμός των ασυνόδευτων παιδιών στη χώρα μας φτάνει τα 2.300 και τα 500 - 550 από αυτά βρίσκονται στα νησιά.

Η ιστορία του Ζία δεν διαφέρει και πολύ από τις ιστορίες των άλλων παιδιών που φιλοξενοούνται στον ξενώνα. «Δραπέτευσα» μόνα τους από άσχημες και εξαιρετικά δύσκολες καταστάσεις που βίωναν στη χώρα τους και βρέθηκαν για μήνες ολόκληρους στους δρόμους ακολουθώντας τις οδηγίες διακινητών. Έφτασαν στην Τουρκία, όπου πολλά από τα παιδιά εκδίδονταν ή εμπορεύονταν προκειμένου να ανταποκριθούν στις επιπλέον παράλογες οικονομικές απαιτήσεις των διακινητών. Όσα παιδιά επέζησαν από το επικίνδυνο ταξίδι στο Αιγαίο πάτησαν επί ελληνικού εδάφους, όπου και πάλι χρειάστηκε να παραμείνουν σε κέντρα κράτησης από τρεις έως και έξι μήνες, μέχρις ότου τελικά φιλοξενηθούν σε κάποια δομή.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥΣ. Πλέον, έχουν το σπίτι τους. Ανήλικα αγόρια ο μέσος όρος ηλικίας των οποίων είναι τα 16 έτη, από τη Συρία, το Αφγανιστάν, το Ιράν αλλά και από αφρικανικές χώρες όπως η Σομαλία, το Κονγκό και η Γουινέα συνυπάρχουν στον ξενώνα. Σε ένα από τα δωμάτια μένει και ο Αλί, ο ανήλικος από τη Σομαλία, η ιστορία του οποίου φιλοξενηθεί στο βιβλίο. Όπως διηγείται, η οικογένειά του στοχοποιήθηκε από την οργάνωση Αλ Σαράμπ. Πριν δολοφονηθεί ο πατέρας του πρότρεψε το αγόρι να φύγει από τη χώρα. Το ταξίδι ήταν δύσκολο και επικίνδυνο, ιδίως για ένα παιδί με σοβαρό πρόβλημα σακχάρου. Τελικά έφτασε στην Ελλάδα τον Μάρτιο του 2016.

Μπαίνοντας στον τριώροφο ξενώνα της **Praksis** στην Κυψέλη είναι σαν να μπαίνεις σε ένα οικογενειακό κτίριο. Αλλωστε, αυτός ήταν ο αρχικός στόχος: τα παιδιά αυτά που έχουν ταλαιπωρηθεί μέχρι να φτάσουν στην Ελλάδα, να μένουν σε έναν χώρο που να θυμίζει όσο το δυνατόν περισσότερο οικογένεια. Και τι θυμίζει, αφού τα πρωινά η πλειονότητα των παιδιών είναι στα Διαπολιτισμικά Σχολεία της Κυψέλης και μετά το μεσημεριανό φαγητό αρχίζουν τα ιδιαίτερα μαθήματα ελληνικών

ή άλλων γλωσσών, ανάλογα με τη χώρα στην οποία πρόκειται να μετεγκατασταθούν, αθλητικές και άλλες δραστηριότητες.

«Η **Praksis** ανταποκρινόμενη στις ανάγκες του προσφυγικού ζητήματος το 2014 άνοιξε τον πρώτο ξενώνα φιλοξενίας ασυνόδευτων

Ο εκτιμώμενος αριθμός των ασυνόδευτων παιδιών στη χώρα μας φτάνει τα 2.300 και τα 500 - 550 από αυτά βρίσκονται στα νησιά

παιδιών και μέχρι σήμερα έχει δεχτεί 2.078 παιδιά και εφήβους. Το 2016, μέσα σε έναν χρόνο δηλαδή, δημιούργησε 13 δομές οι οποίες παρέχουν προσωρινή ή μόνιμη στέγαση αυξάνοντας τις δομές φιλοξενίας από τρεις σε 16 σε όλη την Ελλάδα. Από τη στιγμή που τα παιδιά εγκαθίστανται σε ένα φροντιστι-

κό και ασφαλές περιβάλλον, έχουν στέγη, τροφή, επικοινωνία στη γλώσσα τους με τη βοήθεια των διερμηνέων - διαπολιτισμικών μεσολαβητών, η αλλαγή στον τρόπο που συμπεριφέρονται και νιώθουν είναι εντυπωσιακή. Παράλληλα πολλές τοπικές κοινωνίες έχουν αντιληφθεί την ανάγκη να υποδεχθούν τα προσφύγους είτε πρόκειται να μείνουν για ένα διάστημα στη χώρα μας είτε μόνιμα» λέει η πρόεδρος της οργάνωσης Νίκη Βουδούρη.

ΤΑ ΑΓΚΑΘΙΑ. Σε αυτή την προσπάθεια οι άνθρωποι της **Praksis** αντιμετωπίζουν σοβαρές προκλήσεις. «Επιμκνύεται ο χρόνος που χρειάζονται οι λοιπές χώρες της ΕΕ για να εγκρίνουν τα αιτήματα οικογενειακής επανένωσης. Παρά το γεγονός ότι όλες οι χώρες της ΕΕ έχουν δεσμευθεί για να δεχθούν παιδιά μέσω της μετεγκατάστασης, δεν ανοίγουν με τον απαιτούμενο ρυθμό και

αριθμό κενές θέσεις. Παράλληλα, η ελληνική γραφειοκρατία εμποδίζει πολλές φορές το έργο μας. Στο μεταξύ, τα ζητήματα επιτροπείας διογκώνονται καθώς ο αριθμός των ασυνόδευτων παιδιών είναι μεγάλος και δεν είναι εύκολο να διαχειριστούν οι εισαγγελείς τις υποθέσεις των καθημερινά. Η δυσκολία μετάβασης της χρηματοδότησης των ξενώνων από ιδιωτικά κονδύλια στο Ευρωπαϊκό Ταμείο Ασύλου και Εντάξης (AMIF) καθιστά επισημαίνει τη λειτουργία όλων των δομών. Έχουμε και μερικά - πολύ περιορισμένες έκτασης ευτυχώς - ψυχιατρικά περιστατικά που κερδίζουν νοσηλείας, ειδικής φροντίδας και διασύνδεσής τους στη συνέχεια με κατάλληλες δομές, κάτι που στην παρούσα κατάσταση του ΕΣΥ είναι δύσκολο να γίνει και χρειάζεται την καλή προδιάθεση όλων των πλευρών προκειμένου να βρεθούν, έστω προσωρινές λύσεις». Στα Κέντρα μπορούν να φιλοξενηθούν συνολικά 421 παιδιά.

Πληγώνει το «όχι» στη χορήγηση ασύλου

Πολλοί ανήλικοι είναι αναγκασμένοι να επιστρέψουν εκεί από όπου έφυγαν

Συνολικά από τον Ιανουάριο του 2014 έως σήμερα σε όλους τους ασυνόδευτους ανήλικους ενώ η οργάνωση έχει καταφέρει 115 οικογενειακές επανενώσεις ενώ βρίσκονται σε εξέλιξη άλλες 96. «Οι περισσότεροι ανήλικοι βλέπουν την Ελλάδα ως μεταβατικό τόπο και θέλουν να φύγουν για άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Κάποια παιδιά - όσα έχουν έρθει στη χώρα μας έως τις 20 Μαρτίου 2016, ημερομηνία που υπεγράφη η συμφωνία με την Τουρκία, και προέρχονται από συγκεκριμένες χώρες - έχουν τη δυνατότητα να βρουν τους συγγενείς τους στην Ευρώπη μέσω του προγράμματος μετεγκατάστασης. Έχουμε πολλά παιδιά, βέβαια, που επιλέγουν να μείνουν εδώ, οπότε ξεκινά και η διαδικασία χορήγησης ασύλου», σημειώνει η υπεύθυνη των ξενώνων για τα ασυνόδευτα παιδιά της **Praksis** Σίσσυ

Λεβαντί. Πολύ συχνά, όμως, οι άνθρωποι της **Praksis** καλούνται να αντιμετωπίσουν απορρίψεις στα αιτήματα των παιδιών για χορήγηση ασύλου. «Σε αυτά τα παιδιά που έχουν επενδύσει το μέλλον τους σε αυτή τη χώρα, που έχουν ξεκινήσει να ενσωματώνονται μέσω του σχολείου, καλούμαστε κάποια στιγμή να τους πούμε πως θα πρέπει να επιστρέψουν στον τόπο απ' όπου έφυγαν μήνες πριν», εξηγεί. Βάσει της Εκθέσης του Βοηθού Συνγούρου του Πολίτη, το 2016 τα αιτήματα ασύλου από

Το 2016 τα αιτήματα ασύλου από ανήλικους πρόσφυγες - μετανάστες έφτασαν τα 19.721, εκ των οποίων τα 2.352 αφορούσαν ασυνόδευτα παιδιά

παιδιά πρόσφυγες - μετανάστες έφτασαν τα 19.721, εκ των οποίων τα 2.352 αφορούσαν ασυνόδευτα παιδιά.

Ενας από αυτούς είναι και ο 16χρονος Πάρσα από το Ιράν. Μετά τον χωρισμό των γονιών του έμεινε με την οικογένεια του πατέρα του. Οι συνθήκες όμως δεν ήταν καλές. Η ζωή του κινδύνευε καθώς είχε και διαφορετικό θρησκευτικό προσανατολισμό. Με τη βοήθεια του πατέρα του, έφυγε από τη χώρα του. Ο νεαρός, που εδώ και 11 μήνες μένει στο σπίτι της οδού Σκιάθου, θυμάται πως το πιο δύσκολο κομμάτι του ταξιδιού του ήταν όταν έπρεπε να περάσει από την Τουρκία στην Ελλάδα. Σήμερα πια, έχοντας αφήσει πίσω αυτή την περιπέτεια, βλέπει τον εαυτό του στη χώρα μας, θέλει να σπουδάσει υπολογιστές και να ασχοληθεί με τον τομέα των νέων τεχνολογιών.